

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 8. Vt inter cœnam de scandalo Discipulorum, & Petri negatione
prædixerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO OCTAVA.

VT INTER CAENAM DE
*scandalo discipulorum, & Pe-
tri negatione præ-
dixerit.*

EVANGELIUM.

Luc. 22.

ACTA est autem &
contentio inter eos,
quis eorum videre-
tur esse maior. Dixit
autem eis IESVS: Re-
ges gentium dominantur eorum, &
qui potestatem habent benefici vo-
cantur. Vos autem non sic: sed qui
maior est in vobis, fiat sicut minor,
& qui præcessor est, sicut ministra-
tor; vt ego, qui in medio vestrum
sum sicut qui ministrat: Vos autem
estis, qui permansistis mecum in tri-
bula-

bulationibus meis, & ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater, regnū, vt edatis & bibatis super mensam meam in regno meo; & sedeat in maiestate super thronos iudicantes duodecim tribus Israel. *Ioan. 13.*

Fiolioli adhuc modicū vobiscum sum. Quæretis me, & sicut dixi Iudæis, quò ego vado, vos non potestis venire. Et vobis dico modò. Dicit ei Simon Petrus; Domine quò vadis? Respondit IESVS: quò ego vado non potes me sequi modò. Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modò? Animam meam pro te ponam. Respondit ei IESVS: Simon, *Luc. 22.*

Simon, ecce Satan expetiuit vos, vt cribaret, sicut triticum. Ego autem rogavi pro te, vt non deficiat fides tua. Et tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. Tunc dixit illis IESVS: Omnes vos scandalum patiemini in me ista nocte. Respondens autem Petrus ait illi: Etsi omnes scandalizati fuerint in te, nunquam scandalizabor: tecum paratus sum in carcerem, & in mortem ire.

Matt. 26.

Marc. 14. Respondit ei IESVS: Amen dico tibi, Petre, in hac nocte, priusquam gallus bis vocem dederit, ter me es negaturus. At ille amplius loquebatur: Et si oportuerit me mori tecum, te non negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt.

HIS peractis, Dominus sermonem habuit bene longum, exhortans dulcissimè Discipulos ad suum, & mutuam inter ipsos amorem, promittens missurum se alium paracletum, qui maneret cum ijs, & doceret eos omnem veritatem. Deinde pacem illis impertiuit, exhortans ad vnitatem in ipso, qualis est palmitis in vite, vt maiorem fructum ferant. Adhæc prædixit illis persecutiones & aduersitates, quas pro ipsius nomine essent perpassuri; ad quorum perpassionem eos suo exemplo animabat. Postremò orationem ad Patrem instituit, petens, vt eos custodiret, sanctificaret, & ab omni malo custodiret, vt ipsi vnum essent, sicut CHRISTVS ipse cū Patre est.

FIGURAE.

*Gen. 48.
& 49.*

MORITVRVS Patriarcha Iacob, stantibus in orbē omnibus filijs, prætulit

DE PASSIONE DOM. 73

tulit minorem fratrem Ephraim, maiori
Manassi; deinde cum multa futura pra-
dixisset, bene illis precatus est.

CONSIDERATIONES.

VIDE discipulorum in Optiam. Tem- *1. Puncta*
pore alienissimo, cum magistro iam
supplicia & mors immineret, cum is
proditionem machinaretur, qui vnus
ex ipsis esset; tristia autem negotia, do-
lorem & moriendi cum Christo deside-
rium potius omnibus adferre deberent:
illi interim horum omnium obliti, ma-
ximeq; immemores, quo exemplo pau-
lo ante ad altissimam humilitatem illos
excitasset Magister, ambitiosis conten-
tionibus inter se pugnant, quis illorum
esset maior. O inanes hominum men-
tes, quam parum efficere aut consistere
possumus, si auxilia & fundamenta gra-
tiae nobis absint!

Considera contra Saluatoris benigni-
tatem & lenitatem. Non succenset dis-
cipulis, non asperè in eos inuehitur, non
exprobrat, quod tamen exiguum erga
se demonstrarent amorem: sed monet
familiariter, & amicissimè illos docet:
primò ambitionem vitium esse homi-
nū ethnicorum, & secularium: deinde
suum exemplum in medium producit,
quòd

quòd cum esset is, qui erat, tamen demittat se ad humilia seruorum officia. Tertio promittit illis honores alios & Regnum quoddam caeleste, longè præstantissimum. Ex quibus intelligere est, quàm utilis & necessaria sit humilitas, quando Christus, ipso vitæ exitu, tanto perè eam verbis, exemplisq; commendat & inculcat.

Considera, quàm tener fuerit Christi in discipulos amor. Etsi enim illi nequaquam in amore paria facerent: tamen, quod se fideliter secuti, in tentationibus cum ipso permansissent; promittit illis præmium, non amplitudinem, & opes terrenas, vt olim antiquis Patribus, sed regnum quoddam caeleste, & regnum illud ipsum, quo ipse ab æterno Patre præmij loco donandus erat. Quid hoc honore maius concipere potest mens hominis? quam maiorem potentiam desiderare, quam vt ipsius præmia æqua sint præmij filij Dei? vt cohæres sit Christi, & comedat de mensa Christi cum ipso? atque adeo sicut ipse alibi ait. Faciet Dominus seruos suos discubere, & ipse seruilem in morè cinctus ijs ministrabit. O quàm exiguo labore tantū nobis bonū possumus comparare! Felix anima, quam ad sibi seruiendū Christus

Rom. 8.

Luc. 12.

stus vocat, eamque sua gratia iuuat, vt
 patiat, & perseueret cum illo in tenta-
 tionibus vsque ad finem: vt postea di-
 gnam eam efficiat, quæ secum gaudijs
 & regno sempiterno fruatur.

*Omnes vos, inquit, habete nocte scanda-
 lum patiemini in me.* Vide quomodo ta-
 citis incrementis angores in pectore Sal-
 uatoris augeantur. Paulò ante turbatus
 est, quòd vnus de suis eum proditurus
 esset, iam dolet, quod omnes in eo scan-
 dalum passuri sint; quodque mordet
 acrius, cum is quem reliquis omnibus
 ipse præposuerat, post paulò tam con-
 temtim ipsum negaturus, atque adeò
 adiuraturus sit, non nosse se hominem.
 Vide vt vbique nouas mœroris causas
 bonus IESVS inueniat. Si se conuertit
 ad Patrem, videt illum exerto iustitiæ
 gladio, vibrare ictum in se propter pec-
 cata nostra: si ad Matrem, tam videt il-
 lam sui amore merentem, vt ipsa potius
 cōsolatore indigeat, quàm vt quicquam
 consolationis adferat Filio: Si ad amicos
 & discipulos, videt mox fore, vt omnes
 scandalizati ipsum destituant: si deni-
 que ad fructum suæ passionis, vt saltem
 ex ijs, quibus salutem daturus esset, non
 nihil capiat solatij, eheu! Domine mi,
 quàm raros videbas fore, quibus tam
 acerba

acerba supplicia prodesse: at contra quanto cum dolore animi tui videbas, tam multos fore, qui passionem hanc tuam contemnerent, & pedibus conculcarent.

Etiamsi omnes scandalizati fuerint, inquit Petrus, ego nunquam scandalizabor: & si necesse erit, tecum & in carcerem & in mortem ibo. Similiter & omnes discipuli dixerunt. O Redemptor mundi, quam grandes tibi ostentant animos discipuli tui; quos mox abijciunt! quantum inter dictum & factum interest! Oratio sanè illorum erecta: facta verò debilitata concidunt. Affirmant mortem pro te obituros, neque vnquam te relicturos: mox ipsi fugiant, tu pro illis mortem suscipis. Sed sufficit tibi, Domine benignissime, quod quæ modò pollicentur, ea reponas in sequentia tempora cum post tuam Ascensionem, toto orbe dispersi, martyres pro te morientur tum præstabunt, quæ modò pollicentur: tum pro amore tuo ad carceres & ad mortem ibunt, at modò ne exige ab illis promissa: omnia enim contra quàm dicunt, facient. Miseri discipuli; imminet hora, hora illa tenebrosa, quæ in vobis obscurat lucem fidei, & vos vobis, quam sitis infirmi & im-

per-

perfecti, aperiat. Ambulatis iam vna simul via, mox per multas diuersi fugietis: ambulatis iam vt fideles discipuli cum Magistro; mox & fidelitate & Magistro carentes reuertemini.

COLLOQVIVM.

PETES à Christo per illam benignitatem & patrium amorem, quo misertus infirmitatis suorum discipulorum, spirituali morbo medicinam fecit, ne sinat te vllò vnquam vento superbiæ inflari, neque vlla tentatione à coepta ipsius seruitute depelli: sed vt cognita tua imbecillitate & inconstantia, in solo ipso spem ponas, illi soli adhæreas, vt gratiâ ipsius adiutus & confirmatus, euadere possis omnes Diaboli insidias, & securus ad regnum illud peruenire, quod parauit ijs, qui humiles sunt corde, & amore ipsius constantes in tentationibus & miserijs huius vitæ perstiterunt.

DOCUMENTA.

1. **Q**VANDO QV IDEM non puidit Christum suis seruire discipulis, nos item, si pudet alterius cuiusquam hominis imitari humilitatē, Christi salutem

tem humilitatem imitari non pudeat.

2. Apostolis promisit Christus regnum, non quod ipsum secuti essent, sed quod secum in tentationibus permansissent. Parum est bene coepisse, nisi perseueres; neque is qui tantum sequitur Christum, sed qui patitur & affligitur pro ipso, afficitur promissis.

3. Diabolus cupit tentationibus cribrare omnes homines, sed imprimis seruos Christi ab illo ad aliorum utilitatem & auxilium destinatos. Vigilemus ergo, quia non dormit inimicus.

4. Christus rogauit pro Petro, ut conuersus alios confirmaret. Et nos, si quam à Domino gratiam consecuti sumus, non eam pati debemus ociosam esse, sed adhibere ad auxilium & salutem aliorum.

5. Ne putemus nos esse tutos, quantumcumque in virtutibus processisse videamur, saepe enim accidit, ut qui reliquis virtute longè antecellere putantur, turpius corruant.

6. Permisit Dominus Petrum columnam illam magnam labi, pro nostra instructione. Primum ut disceremus non nobis fidere, aut de nostris viribus magnifice sentire, nostra imbecillitate cognita. Deinde ut plus Christo, ipsique, qui vice ipsius nobis presunt, quam nostro iudicio creda-

creda
rum
gnas
lunt.
guber
disca
tibus
bean

M

D

dro
in v
vbi
& c
hic

DE PASSIONE DOM. 81

credamus. Tertio ut imprudentem eorum audaciam reprimeret, qui res magnas scire, & facere melius quam alij volunt. Quarto, ut quibus aliorum cura & gubernatio commissa est, suo experimento discant, quomodo subditorum infirmitatibus, si quando labantur, compati debeant.

MEDITATIO
NONA.

DE CHRISTI ITINERE
ad hortum Gethsemani.

EVANGELIUM.

HAEC cum dixisset Iesus, egressus est cum discipulis suis secundum consuetudinem trans torrentem Cedron in montem Oliueti, & venit in villam cui nomen Gethsemane, ubi erat hortus, in quem intrauit ipse & discipuli eius; quibus ait: sedete hic donec vadam illuc & orem: & assum-

Matt. 26.
Marc. 14.
Luc. 22.
Ioan. 18.